

Службени лист

СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Службени лист СФРЈ излази у издању на српскохрватском, односно хрватскохрватском, словеначком, мађарском, вљебанском и мађарском језику — Огласи по тарифи — Жиропројут под Службом друштвених књижевности 8002 603-1123

Четвртак, 14. април 1978.
БЕОГРАД
БРОЈ 19 ГОД. XXXIV

Цена овом броју је 16 динара. — Претплата за 1978. годину износи 380 динара. — Редакција: Улица Јована Ристића бр. 1. Пошт. фах 226 — Телефон: централа 650-155; Уредништво 651-885; Служба претплате 651-732; Комерцијални сектор 651-871. Телефон: 117-6

318.

На основу члана 337. тачка 1. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, издајем

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О АУТОРСКОМ ПРАВУ

Проглашава се Закон о ауторском праву, који је усвојила Скупштина СФРЈ, на седници Савезног већа од 30. марта 1978. године.

ПР бр. 693

30. марта 1978. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Скупштине СФРЈ,
Киро Глигоров, с. р.

ЗАКОН О АУТОРСКОМ ПРАВУ

Глава I

УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Аутори књижевних, научних и уметничких дела имају ауторско право у погледу својих творевина (ауторских дела) утврђено овим законом.

Члан 2.

Ауторска дела држављана Социјалистичке Федеративне Републике Југославије објављена у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији или у иностранству, као и ауторска дела која нису објављена, уживају заштиту по овом закону.

Необјављена ауторска дела страних држављана и лица без држављанства која се први пут објављују у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији уживају заштиту по овом закону као и ауторска дела држављана Социјалистичкој Федеративне Републике Југославије.

Ауторска дела страних држављана која нису први пут објављена у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији уживају заштиту по овом закону у оквиру обавеза које је Социјалистичка Федеративна Република Југославија прихватила по међународним уговорима или на основу фактичког реципроцитета.

Глава II

АУТОРСКО ДЕЛО И АУТОР

1. Ауторско дело

Члан 3.

Ауторским делом сматра се творевина из области књижевности, науке, уметности и других области стваралаштва, без обзира на врсту, начин и облик изражавања, ако овим законом није друкчије одређено.

Ауторским делом сматрају се нарочито:

- писана дела (књиге, бројчуре, чланци и остали написи);
- говорна дела (предавања, говори, беседе и друга дела исте природе);
- драмска и драмско-музичка дела;
- кореографска и пантонимска дела чије је представљање утврђено писмено или на неки други начин, као и дела која потичу из фолклора;
- музичка дела, са речима или без речи;
- кинематографска дела и дела створена на начин сличан кинематографском стварању;
- дела из области сликарства, вајарства, архитектуре и графике, без обзира на материјал од која су сачињена, као и остала дела ликовних уметности;
- дела свих грана примењених уметности и индустријског обликовања;
- фотографска дела и дела произведена поступком сличним фотографском;
- картографска дела (географске карте, топографске карте и сл.);
- планови, скице и пластична дела који се односе на географију, топографију, архитектуру или другу научну или уметничку област.

Члан 4.

Под ауторским делом подразумевају се и збирке ауторских дела, као што су: енциклопедије, зборници, антологије, музичке збирке, фотографске збирке и сл., које, с обзиром на избор и распоред грађе, представљају самосталне творевине.

Под ауторским делом подразумевају се и збирке народних књижевних и уметничких творевина, документата, судских одлука, или збирке друге сличне грађе, које саме по себи не представљају заштићена ауторска дела, ако те збирке, с обзиром на избор, распоред и начин излагања грађе, представљају самосталне творевине.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не дирају у права аутора појединачних дела од којих су збирке из тих одредаба састављене.

Члан 5.

Преводи, прилагођавања, музичке обраде и друге прераде ауторских дела заштићени су као и изворно дело.

Заштиту из става 1. овог члана уживају и преводи званичник текстова из области законодавства, администрације и судова, ако ти преводи нису начињени ради службеног објављивања и нису као такви објављени.

Одредбом става 1. овог члана не дира се у права аутора изворног дела.

Члан 6.

Употреба народних књижевних и уметничких творевина ради књижевног, уметничког или научног обрађивања, слободна је.

Члан 7.

Наслов ауторског дела заштићен је по овом закону као и само дело.

Није допуштено узимати за наслов ауторског дела наслов већ употребљен за неко ауторско дело исте врсте, ако би такав наслов могао изазвати забуну у погледу аутора дела.

2. Аутор

Члан 8.

Аутор дела је онај ко је дело створио.

Аутором се сматра лице чије је име и презиме или псеудоним на делу означенено, док се противно не докаже.

Члан 9.

Аутор збирке ауторских дела је лице које је такву збирку сачинило.

Аутор превода, као и прилагођеног, музички обрађеног или на други начин прерађеног ауторског дела, јесте лице које је то дело превело, прилагодило, музички обрадило или на други начин прерадило.

Лице које је створило књижевано, уметничко или научно дело употребом народних књижевних или уметничких творевина, аутор је тако створеног дела.

Члан 10.

Ако ауторско дело створено сарадњом два или више лица чини недељиву целину, свим сарадницима на стварању тог дела припада недељиво ауторско право.

Удео појединачних сарадника одређује се сразмерно стварном доприносу који је сваки од сарадника дао у стварању ауторског дела, ако међусобни однос сарадника нису уговором дружије уређени.

Ако ауторско дело створено сарадњом два или више лица не чини недељиву целину, сваки сарадник има ауторско право на свој допринос.

Члан 11.

Ауторско право на ендонимна дела и на дела издата под псеудонимом, чији аутор није познат, врши издавач дела.

Ауторско право на необјављена дела чији је аутор непознат врши одговарајућа организација аутора.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана престају да се примењују кад се утврди идентитет аутора.

Члан 12.

Поред аутора, носилци ауторског права може бити и лице коме на основу закона, тестамента или уговора припадају сва или поједина ауторска

правна овлашћења која се по овом закону могу преносити.

Овлашћења која овај закон признаје аутору припадају другом носиоцу ауторског права у грађевинама у којима су му законом дата, односно у обиму у коме су тестаментом или уговором пренесена на носиоца ауторског права.

Аутор не може остваривати имовинска права која пренесе на другог.

Носилац ауторског права одговоран је за штету коју трећим лицима проузрокује неовлашћеним преношењем ауторских имовинско-правних, односно материјално-правних овлашћења.

Одредбе овог закона које се односе на аутора примењују се и на друге носиоце ауторског права, ако из закона не проистиче нешто друго:

Члан 13.

Федерација може, уз правичну накнаду, ограничити право аутора држављанину Социјалистичке Федеративне Републике Југославије на искоришћавање научног дела од посебног интереса за народну одбрану.

Научно дело из става 1. овог члана може се, уз накнаду, користити за потребе народне одбране и без дозволе аутора.

Решења о утврђивању посебног интереса и ограничења права из става 1. овог члана, као и окоришћења научног дела за потребе народне одбране, доноси савезни орган управе надлежан за послове народне одбране.

При утврђивању висине правичне накнаде узимају се у обзир вредност научног дела, користи које би аутор имао од искоришћавања да му оно није ограничено, трошкови аутора у стварању дела и друго што би могло допринети утврђивању висине правичне накнаде.

Ако аутор и савезни орган управе надлежан за послове народне одбране не постигну споразум о висини накнаде из ст. 1. и 2. овог члана, висину накнаде утврђује надлежни суд у ванпарничном поступку.

Трошкове судског поступка за утврђивање висине накнаде из ст. 1. и 2. овог члана суд одређује сразмерно успеху странака у том поступку.

3. Посебне одредбе о ауторском делу и аутору

Кинематографско дело

Члан 14.

Ауторима завршеног кинематографског дела сматрају се писац сценарија, режисер и главни сниматељ, а аутором цртаног филма — сматра се и главни цртач.

Ако је у кинематографском делу музика битни елемент, аутором таквог кинематографског дела сматра се и композитор музике за то дело.

Композитор музике за филм, који се не сматра аутором кинематографског дела у смислу става 2. овог члана, сценограф филма, сликар костима и сликар маски имају ауторска права на своје доприносе и могу их преносити на произвођача кинематографског дела само уговором.

Члан 15.

Аутори кинематографског дела имају искључиво право да снимају своје творевине (право филмовања), да их репродукују, стављају у промет, приказују и емитују путем радио-дифузије, превод (дублирају) и прерађују.

Члан 16.

Однос између производиоца кинематографског дела и аутора кинематографског дела, као и међусобни односи аутора кинематографског дела, уређују се уговором који се закључује у писменом облику.

Уговором из става 1. овог члана уређују се, поред осталих, права која се преносе на производиоца и накнада ауторима кинематографског дела.

Права која нису пренесена уговором на производиоца, задржавају аутори кинематографског дела.

Произвођачем кинематографског дела, у смислу овог закона, сматра се правно лице, физичко лице, односно група грађана, који на основу уговора или по сопственој иницијативи произведу неко кинематографско дело.

Члан 17.

Ако није другчије уговорено, писац сценарија и композитор могу своје доносе кинематографском делу објављивати или па други начин одвојено користити под условом да се тиме не попреде права пренесена на производиоца кинематографског дела.

Члан 18.

Кинематографско дело сматра се завршеним кад је завршена прва стандардна копија филма, сагласно споразуму аутора и производиоца кинематографског дела.

Члан 19.

Ако производиоц не заврши кинематографско дело у року од три године од дана закључења уговора о производњи тог дела, или ако завршено кинематографско дело не пусти у промет у року од једне године од дана завршетка тог дела, аутори кинематографског дела могу, задржавајући право на накнаду, тражити раскид уговора, ако није уговорен који други рок.

Ако који од аутора одбије да заврши свој допринос кинематографском делу, или ако услед више сile није у могућности да то учини, не може се противити да се допринос који је већ дао употреби за довршење кинематографског дела. Такав аутор на већ дати допринос кинематографском делу има одговарајућа аутурска права.

Аутурско дело створено у радном односу или по поруџбини

Члан 20.

Аутурски односи у погледу аутурских дела створених у организацијама удруженог рада, радним заједницама и другим организацијама и заједницама или органима друштвено-политичких заједница, као резултат удруживања рада и средстава, уређују се самоуправним општим актима организације или заједница, односно актима органа, у складу са овим законом.

Ауторскиправни односи између радних људи који личним радом самостално у виду занимања обављају научну, књижевну, ликовну, музичку, позоришну, филмску или другу уметничку или другу културну делатност, адвокатску или другу професионалну делатност (у даљем тексту: професионална делатност), односно радних људи који самостално обављају делатност личним радом средствима у својини грађана и радника запослених код тих радник људи, као аутора дела створених у радном

односу с њима, уређују се уговором, у складу са овим законом.

Ако радни људи који личним радом самостално у виду занимања обављају професионалну делатност образују привремене или трајне радне заједнице, ауторскиправни односи у погледу ауторских дела створених у тим заједницама уређују се самоуправним споразумом, односно уговором, у складу са начелима по којима се ти односи уређују у организацијама удруженог рада и овим законом.

Члан 21.

Организација удруженог рада, радна заједница, друга организација или заједница, орган друштвено-политичке заједнице (у даљем тексту: организација, заједница или орган) или радни човек који личним радом самостално у виду занимања обавља професионалну делатност, односно радни човек који самостално обавља делатност личним радом средствима у својини грађана, имају искључиво право да, у оквиру своје редовне делатности, за време од пет година, искоришћавају ауторско дело које је у извршењу своје радне обавезе створио радник у тој организацији, заједници или органу, односно радник запослен код радног човека који личним радом самостално у виду занимања обавља професионалну делатност, односно радног човека који самостално обавља делатност личним радом средствима у својини грађана (дело створено у радном односу), без тражења дозволе од радника — аутора тог дела.

За коришћење ауторског дела створеног у радном односу пруžавим средствима у смислу става 1. овог члана, радник — аутор има право на посебну накнаду, у складу са самоуправним споразумом и другим самоуправним општим актима организације или заједнице, односно актима органа, сразмерно доприносу који је коришћење његовог дела имало на повећање дохотка, односно на вршење делатности и извршавање задатака организације, заједнице или органа.

За коришћење ауторског дела створеног у радном односу код радног човека који самостално обавља делатност личним радом средствима у својини грађана, у смислу става 1. овог члана, радник — аутор има право на накнаду предвиђену уговором из члана 20. став 2. овог закона.

Радник — аутор дела створеног у радном односу задржава на то дело осталу ауторска права.

Остале ауторске права на дела створена у радном односу не могу се ограничiti самоуправним општим актима организације или заједнице, односно актом органа, ни уговором (члан 20).

Члан 22.

Право објављивања ауторског дела створеног у радном односу обухвата право на објављивање једног библиографског издања, односно право на једно умножавање.

При објављивању дела створеног у радном односу, организација, заједница или орган, односно радни човек који личним радом самостално у виду занимања обавља професионалну делатност и радни човек који самостално обавља делатност личним радом средствима у својини грађана дужни су да означе име и презиме аутора, односно псеудоним аутора.

Ако организација, заједница или орган, односно радни човек који личним радом самостално у виду занимања обавља професионалну делатност или радни човек који самостално обавља делатност личним радом средствима у својини грађана не об-

Јави дело створено у радном односу у року предвиђеном у самоуправном општем акту, односно у уговору, право на објављивање таквог дела стиче аутор.

Организација, заједница или орган, односно ради човек који личним радом самостално у виду занимања обавља професионалну делатност или ради човек који самостално обавља делатност личним радом средствима у својини грађана може и пре истека рока из става 3. овог члана дозволити аутору да објави дело створено у радном односу.

Приликом објављивања својих сабраних дела, аутор може и без дозволе организације, заједнице или органа, односно без дозволе радног човека који личним радом самостално у виду занимања обавља професионалну делатност или радног човека који самостално обавља делатност личним радом средствима у својини грађана објавити дело створено у радном односу, без обзира што је оно већ објављено.

По истеку пет година од дана завршетка дела створеног у радном односу, право на објављивање дела припада аутору.

Право на објављивање дела створеног у радном односу припада аутору и пре истека рока из става 8. овог члана, ако је актуелност дела ограничена на краћи рок.

Члан 23.

Ако радици у радном односу у организацији, заједници или органу, односно запослен код радног човека који личним радом самостално у виду занимања обавља професионалну делатност или ради човек који самостално обавља делатност личним радом средствима у својини грађана, у извршењу својих радних обавеза изради стручни извештај, реферат, службени акт или сличан рад, не стиче никаква ауторска права на тим радовима.

Члан 24.

Сва ауторска права на дела створена у оквиру уговора о делу припадају аутору који је дело створио, ако из уговора не проистиче нешто друго.

Члан 25.

Ако су једно или више лица организовала рад на стварању ауторског дела (у даљем тексту: наручилац) на коме сарађује више сарадника који нису с њим у радном односу, носилац ауторског права на дело као целину је наручилац, ако уговором није друкчије одређено.

Сарадници на стварању ауторског дела из става 1. овог члана задржавају ауторско право, сваки на свом доприносу.

Наручилац не може без дозволе свих сарадника ауторско дело из става 1. овог члана поново објавити нити га користити у друге сврхе.

Глава III

САДРЖИНА И ИСКОРИШТАВАЊЕ АУТОРСКОГ ПРАВА

Члан 26.

Ауторско право садржи имовинско-правна, односно материјално-правна овлашћења (у даљем тексту: ауторска имовинска права) и лично-правна овлашћења (у даљем тексту: ауторска морална права).

Члан 27.

Ауторска имовинска права сачињавају права аутора на искоришћавање дела.

Искоришћавање ауторског дела врши се нарочито објављивањем, прерађивањем, репродуковањем, умножавањем, обрађивањем, приказивањем, извођењем, преношењем и превођењем дела.

Ауторско дело може друго лице искоришћавати само по дозволи аутора, ако овим законом није друкчије одређено.

За свако искоришћавање ауторског дела од стране другог лица аутору припада пакнада, ако овим законом или уговором није друкчије одређено.

Члан 28.

Ауторска морална права сачињавају: право аутора да буде признат и означен као творац дела, право аутора да се успротиви сваком деформисању, скапању или другом мењању дела и право аутора да се успротиви свакој употреби дела која би вредала његову част или углед.

Члан 29.

Издавач, прерађивач, обрађивач, приказивач, преводилац, сниматељ и свако други ко јавно искоришћава ауторско дело, дужни су при сваком искоришћавању дела да означе име и презиме аутора дела.

Члан 30.

Аутор може у свако доба да повуче из промета, односно да откупи примерке свог објављеног ауторског дела, као и да ускрати даље коришћење дела у било ком облику, пошто претходно обештећи корисника, односно сопственика дела, ако коришћење тог дела може нанести штету ауторовом научном или уметничком угледу.

Ако се ауторско дело из става 1. овог члана поново стави у промет, ранији корисник, односно сопственик дела има првенствено право да се користи дело, односно право прече куповине у року од 30 дана од дана од сазнава, а најдодије у року од једне године од дана стављања дела у промет.

Овлашћење из става 1. овог члана не припада другом носиоцу ауторског права.

Члан 31.

Аутор има искључиво право да своје дело објави, репродукује, умножи, преради, обради, приказује и да га у ма ком другом виду искоришћава.

Члан 32.

Аутори драмских, драмско-музичких и музичких дела имају искључиво право да дају дозволу:

1) за јавно представљање и јавно извођење тих дела;

2) за јавно преношење представљања и извођења тих дела било којим средствима.

Ауторима драмских и драмско-музичких дела припада право из става 1. овог члана и на преводима тих дела.

Члан 33.

Аутор има искључиво право да даје дозволу:

1) за емитовање његовог дела путем радио-дијафузије или за саопштавање јавности било којим другим средствима (безичног преноса звукова, звукова или слика);

2) за свако саопштавање јавности, жичаним или безичним преносом, његовог дела емитованог

путем радио-дифузије, ако то саопштавање врши друга организација удруженог рада а не она која га је првобитно емитовала путем радио-дифузије;

3) за саопштавање јавности преко звучника или било којег другог сличног уређаја за пренос знакова, звукова или слика његовог дела емитована ког путем радио-дифузије.

Члан 34.

Аутори књижевних, научних и музичких дела имају искључиво право да дају дозволу:

1) за снимање тих дела инструментима за механичку репродукцију;

2) за јавно извођење тих дела снимљеним инструментима за механичку репродукцију;

Члан 35.

Дозвола дата за јавно представљање и јавно извођење, за јавно преношење представљања и извођења, за јавно снимање преко радио-дифузије, или за какво друго саопштавање јавности, не садржи одобрење за снимање дела инструментима за снимање звукова или слика.

Организација удруженог рада за радио-дифузију може заштитити дело снимити сопственим средствима и само за своје потребе, за чије је емитовање добила дозволу, и може поново емитовати те симке, уз пакнаду, и без нове дозволе аутора, ако уговором није другачије одређено.

Снимци из става 2. овог члана могу се предати јавним архивима као документациони материјал.

Члан 36.

Организације удруженог рада за радио-дифузију могу и без дозволе аутора емитовати симке дела снимљених инструментима за механичку репродукцију, као што су фонографски, магнетофонски, магнетоскопски и њима слични снимци, али су дужне да поштују сва друга права аутора.

Члан 37.

Аутор књижевног дела има искључиво право да даје дозволу за јавно рецитовање и читање свог дела.

Члан 38.

Аутор има искључиво право да даје дозволу за прилагођавање, обрађивање или друга преиначавања свог дела.

Члан 39.

Аутори књижевних, музичких, научних и уметничких дела имају искључиво право да дају дозволу:

1) за кинематографско прилагођавање или репродуковање тих дела и за промет тако прилагођених или репродукованих дела;

2) за јавно приказивање и јавно извођење тако прилагођених или репродукованих дела.

Кинематографско дело створено прилагођавањем или репродуковањем књижевних, музичких, научних или уметничких дела заштићено је као и извorno дело, чиме се не дири у право аутора прилагођеног или репродукованог дела.

Прилагођавање у било ком уметничком облику кинематографских дела која потичу од књижевних, музичких, научних или уметничких дела не сме се вршити без дозволе аутора дела, нити без дозволе аутора тих кинематографских дела, ако они то право нису уговором пренели на произвођача.

Одредбе овог члана примењују се и на репродукцију, или продају добијену било којим поступком сличним кинематографском.

Члан 40.

Аутори оригиналних дела: ликовне уметности у погледу тих дела, а аутори књижевних, научних и музичких дела у погледу својих изворних рукописа — имају право да од стране сопственика или корисника тих дела, односно рукописа буду обавештени о новом сопственику, односно кориснику (право средства). Ако је оригинал једног дела ликовне уметности, односно изворни рукопис претпостављат, продајац мора омогућити њивом аутору учешће у одређеном проценту од продајне цене.

Сопственик, односно корисник дела ликовне уметности, као и сопственик, односно корисник књижевних, научних и музичких рукописа из става I овог члана, дужни су да аутора, на његов захтев, обавештавају о новом сопственику, односно новом кориснику.

Висину процента из става I овог члана утврђују самоуправним споразумом одговарајуће организације аутора; Привредна комора Југославије; Савез синдиката Југославије и Социјалистички савез радног народа Југославије.

Аутор се не може унапред одрећи права следствија.

Право следствија се не може преносити правним пословима за живота аутора, али се може наслеђивати. После смрти аутора оно прелази на његове наследнике, било по закону или изјавом последње воље.

Право следствија не може бити предмет принудног изваршења ни било каквог располагања.

Одредбе овог члана не примењују се на дела архитектуре и на дела примењене уметности.

Члан 41.

Аутори дела ликовних уметности, фотографских дела и сличних дела могу забранити излагање поједињих својих дела ако за то имају моралног интереса.

Аутор не може забранити излагање дела која припадају музејима, галеријама и сличним организацијама удруженог рада.

Члан 42.

Аутор има искључиво право да даје дозволу за превођење свог дела.

Члан 43.

Ако аутор дела објављеног на страном језику који ужива заштиту по одредбама Бернске конвенције за заштиту књижевних и уметничких дела не преведе то дело на који од језика народа, односно народности Југославије у року од десет година од дана објављивања дела или у том року не дозволи другоме да то дело преведе, такво дело може се преводити на језике народа, односно народности Југославије и без дозволе аутора.

Аутор дела преведеног на основу одредбе става I. овог члана задржава право на накнаду и сва остала ауторска права на преведено дело.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана примењују се и у случају превођења ауторског дела са једног језика народа или народности Југославије на други језик народа, односно народности Југославије.

Члан 44.

Ауторско дело објављено на страном језику које ужива заштиту по одредбама Светске конвенције о ауторском праву, а не по одредбама Вернске конвенције за заштиту књижевних и уметничких дела, може се и без дозволе аутора преводити на језик народа, односно народности Југославије, под условима предвиђеним у чл. 45. и 47. овог закона.

Члан 45.

Ауторско дело предвиђено у члану 44. овог закона може се без дозволе аутора превести на који од језика народа, односно народности Југославије:

1) ако до истека рока од седам година од дана првог објављивања дела превођење тог дела вије извршено, односно превод тог дела није објављен на односном језику, или су објављена издања већ исцрпљена;

2) ако заинтересовани држављанин Социјалистичке Федеративне Републике Југославије добије дозволу од надлежног републичког, односно покрајинског органа да такво дело преведе и објави на једном од језика народа, односно народности Југославије.

Члан 46.

Надлежни републички, односно покрајински органи даје дозволу за превођење из члана 45. овог закона само ако тражилац дозволе докаже да је од аутора тражио дозволу да преведе дело и да објави превод, или да није успео да ступи у везу са аутором или да добије његову дозволу.

Ако тражилац дозволе није успео да ступи у везу са аутором дела, дужан је препис свог поднеска којим је тражио дозволу да упути издавачу чије се име налази на делу, као и дипломатском или конзуарном представништву државе чији је држављанин аутор дела, ако је његово држављанство познато, или органу који је одредила влада те државе.

Надлежни републички, односно покрајински органи тражену дозволу за превођење неће дати пре истека рока од два месеца од дана кад је тражилац дозволе препис свог поднеска којим је тражио дозволу упутио издавачу и органу из става 2. овог члана.

Члан 47.

Дозвола за превођење може се дати већем броју лица.

Добијена дозвола не може се преносити на друго лице.

Тражилац дозволе дужан је да аутору исплати накнаду за коришћење његовог дела и да поштује остале права аутора преведеног дела.

Надлежни републички, односно покрајински органи неће дати дозволу ако је аутор повукао дело из промета, односно откупио примерке дела за чије је превођење тражена дозвола.

Члан 48.

На територији Социјалистичке Федеративне Републике Југославије дозвољено је без дозволе аутора:

1) објављивање и репродуковање појединачних делова књижевног, научног или уметничког дела у сврхе наставе;

2) препитампавање у повременим публикацијама актуелних чланака у којима се претресају општа

питања од јавног интереса, ако аутор репродуковање тих чланака није изричito забрањio;

3) репродуковање у новинама и повременим публикацијама појединачних актуелних фотографија, илустрација, техничких нацрта и сл., објављених у другим новинама и повременим публикацијама;

4) репродуковање умstичких дела изложених на улицама и трговима, осим ако је репродукција вајарског дела добијена отиском из калупа;

5) репродуковање вајарских сликарских дела, као и дела архитектуре, путем фотографије у новинама и часописима, осим ако је аутор то изричito забрањio.

Одредбе става 1. овог члана сходно се примењују и на објављивање и репродуковање у дневној и периодичној штампи, на филму, у филмским новостима и путем радио-дифузије.

У свим случајевима из става 1. овог члана мора се јасно означити име и презиме аутора, изворно дело и порекло позајмице.

У случајевима из става 1. овог члана аутор има право на накнаду и сва друга права по овом закону,

Члан 49.

На територији Социјалистичке Федеративне Републике Југославије дозвољено је без дозволе аутора и без плаћања накнаде за коришћење:

1) представљање и извођење књижевног или уметничког дела у сврхе и у виду наставе, ако се то представљање, односно извођење врши без наплаћивања улазница или других облика наплаћивања, као и приликом школских свечаности на које је приступ бесплатан;

2) објављивање извештаја о објављеним књижевним, уметничким и научним делима, у којима се садржија тих дела репродукује на оригиналан и скраћен начин;

3) излагање дела на јавним изложбама, осим оних дела чије излагање аутор забрани, ако се тог права није одређено у уговору;

4) репродуковање већ објављеног дела извршено ради личног усавршавања, ако репродукција није намењена ни приступачна јавности;

5) репродуковање дела сликарства путем вајарства и обратно, као и репродуковање дела архитектуре путем сликарства или вајарства;

6) доследно навођење одломака из објављеног књижевног, уметничког или научног дела, ако ти одломци укупно не износе више од једне четвртине дела из кога се врши навођење.

У случајевима из става 1. овог члана аутор задржава сва друга права по овом закону.

Члан 50.

Без дозволе аутора и без плаћања накнаде за коришћење могу се објавити путем штампе и радио-телевизије, ради објављивања о текућим догађајима, говори о највећим јавностима одржани у склопу штампама друштвено-политичких заједница, судовима и другим државним органима, научним, уметничким и другим организацијама, као и на јавним политичким састанцима и службеним свечаностима.

Без дозволе аутора и без плаћања накнаде за коришћење могу се о другим говорима, предавањима, беседама и осталим делима исте природе давати у дневној и повременој штампи и путем радио-дифузије само краћи извештаји.

Без дозволе аутора не може се сачинити збирка његових дела наведених у ст. 1. и 2. овог члана.

У случајевима из ст. 1. и 2. овог члана аутор подржава сва друга права по овом закону.

Члан 51.

За искоришћавање народних књижевних и уметничких творевина путем извођења, плаћа се накнада ако је то предвиђено републичким, односно покрајинским прописима.

Искоришћавање народних књижевних и уметничких творевина у сваком другом виду је слободно.

Лица која искоришћавају народне књижевне и уметничке творевине дужна су да назначе порекло дела и да се уздрже од сакања и недостојне употребе дела.

О заштити права из става 3. овог члана старају се одговарајуће организације аутора и академија наука и уметности.

ГлавА IV

ПРЕНОШЕЊЕ АУТОРСКОГ ПРАВА

1. Обим преношења

Члан 52.

Право аутора на искоришћавање дела може се у целини или делимично, уз накнаду или без накнаде, преносити на појединце или на правна лица за време трајања ауторског права или за одређено време.

Лице на које је пренесено право искоришћавања ауторског дела не може то право преносити на треће лице без сагласности носиоца тог права, ако уговором није друкчије одређено.

Члан 53.

Лице на које је пренесено право искоришћавања ауторског дела није овлашћено да приликом коришћења уноси у ауторско дело било какве измене, ако уговором није друкчије одређено.

Члан 54.

Искључиво аутор може на другога пренети право искоришћавања дела и кориснику дозволити да дело у одређеном правцу и обиму измени или преради.

2. Премештање ауторским уговорима

I) Заједничке одредбе о ауторским уговорима

Члан 55.

Своја права искоришћавања дела аутор препони из другог ауторским уговором, као што су: издавачки уговор, уговор о приказивању, уговор о извођењу, уговор о кинематографском делу, уговор о емитовању дела преко радија или телевизије, уговор о снимању дела инструментима за регистрацију звукова и слика, уговор о прерађивању (адаптирању) дела, уговор о уступању права на превођење дела и сл.

Члан 56.

Ауторски уговори закључују се у писменом облику.

Ауторски уговор који није закључен у писменом облику не производи правни дејство, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 57.

Ауторски уговор садржи нарочито: имена уговорних страна, назив ауторског дела које је предмет уговора, начин коришћења ауторског дела, викгину, начин и рокове плаћања накнаде ако се дело користи уз накнаду.

Приликом утврђивања накнаде за коришћење ауторског дела, где год је то могуће, узимају се у обзир: квалитет дела, могућност продаје дела, материјална корист коју друга уговорна страна постиже коришћењем дела и други услови којима се могу утврдити резултати које ауторско дело постиже у задовољавају друштвених потреба.

У погледу јавног извођења и саопштавања јавности несценских музичких и књижевних дела, укључујући и преношење и емитовање преко радија и телевизије, висину накнаде за појединачне извођења и саопштавања дела, односно преношења и емитовања путем радија и телевизије, утврђују са моуправним споразумом организације аутора таквих дела, организације удруженог рада за радио и телевизију, Привредна комора Југославије, Савез синдиката Југославије и Социјалистички савез радног народа Југославије.

Члан 58.

Ако се коришћењем ауторског дела оствари приход који је у очигледној несразмери са уговореном ауторском накнадом, аутор има право да захтева да му се одреди, односно обезбеди правничне учешће, у приходу оствареном коришћењем његовог дела изменом уговора о коришћењу дела.

Члан 59.

Предмет ауторског уговора може бити и дело које још није створено.

Ништав је ауторски уговор којим аутор преноси право искоришћавања свих својих будућих дела.

Члан 60.

Аутор је дужан за време трајања ауторског уговора да се уздржава од поступака који би ометали корисника у вршењу пренесеног ауторског права.

Члан 61.

На ауторске уговоре примењују се одредбе савезног закона којима се уређују облигациони односи, ако одредбама овог закона није друкчије одређено.

II) Издавачки уговор

Члан 62.

Издавачким уговором аутор преноси на издавача право објављивања ауторског дела штампањем, односно умножавањем.

Издавач је дужан да ауторско дело објави, да на сваком примерку дела на видном месту стави име и презиме аутора, да аутору плати накнаду ако се дело користи уз накнаду, да се стори о успешном раствурању примерака дела, као и да аутора, на његов захтев, повремено обавештава о раствурању примерака ауторског дела.

Издавачким уговором аутор може на издавача пренети и право превођења свог дела ради његовог објављивања на другим језицима у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији и у иностранству.

Члан 63.

Заступник аутора може закључити издавачки уговор само за она дела која су наведена у његовом пуномоћју.

Заступник ограничено пословно способног аутора не може закључити издавачки уговор без приставка аутора да се дело објави.

Члан 64.

Издавачки уговор садржи нарочито: обим и време трајања коришћења права која аутор преноси на издавача, рок у коме је издавач дужан да објави дело, као и висину тиражка.

Ако се накнада за коришћење дела у проценту од малопродајне цене продатих примерака ауторског дела, издавачким уговором се мора одредити и најнижи износ накнаде предвиђен самонаправним споразумом, који је издавач дужан да плати без обзира на број продатих примерака, као и рок исплате тог износа.

Члан 65.

За време важења издавачког уговора, аутор не може право објављивања, односно умножавања ауторског дела на истом језику уступити трећем лицу, ако уговором није друкчије одређено.

Право објављивања новинских чланака аутор може истовремено уступити већем броју корисника, ако уговором није друкчије одређено.

Члан 66.

Ако издавачким уговором није друкчије одређено, сматра се да је аутор тим уговором пренео на издавача право на објављивање само једног библиографског издања, односно право само на једно умножавање.

Члан 67.

Рукопис или други оригинал ауторског дела које је предмет издавачког уговора остаје својина аутора, ако уговором није друкчије одређено.

Члан 68.

Ако издавачким уговором није друкчије одређено, издавач је дужан у случају нових издавања ауторског дела да омотући аутору уношење побољшања или измену дела, под условом да то не повлачи превелике трошкове за издавача и да не мења карактер дела.

Члан 69.

Ако дело пропадне услед више силе после његове продаје издавачу ради сбјајљивања, аутор има право на накнаду која би му припадала да је дело било објављено.

Ако услед више силе пропадне припремљено издање пре његовог стављања у промет, издавач има право да приреди ново издање, а аутору припада накнада за пропало издање, али не и за истоветно ново издање.

У случају делимичне пропasti припремљеног издања услед више силе пре његовог стављања у промет, издавач има право да, без накнаде аутору, умножи само ополико примерака колико је пропало.

Члан 70.

Издавачки уговор престаје: смрћу аутора пре завршетка ауторског дела иссрпљењем тиража свих уговорних издања и истеком важења уговора.

Аутор може да тражи раскид издавачког уговора ако издавач по иссрпљењу једног издања не приступи издавању новог уговореног издања у року од једне године од дана кад је аутор то захтевао, ако уговором није друкчије одређено.

Ако аутор не преда издавачу ауторско дело у уговореном року или ако издавач не изда дело у уговореном року, издавач, односно аутор може захтевати раскид уговора и тражити накнаду штете због неизвршења уговора а, поред тога, аутор има право да задржи примљену накнаду, односно да тражи исплату уговорене накнаде.

Ако рок за издавање дела није утврђен уговором, издавач је дужан објавити дело у примереном року, а најдоцније у року од једне године од дана предаје рукописа или другог оригиналног дела.

Члан 71.

Уговор о објављивању чланака, цртежа и белешки у новинама, часописима и другој периодичној штампи не мора бити закључен у писменом облику.

Члан 72.

Ако издавач за време трајања издавачког уговора, а најдоцније по истеку три године од дана издавања дела ако уговором није одређен дужи рок, намерава да непродате примерке дела прода као хартију за прераду, дужан је претходно понудити аутору да их откупи, и то по ценама коју би добио ако би их продао као хартију за прераду.

Ако аутор не откупи или откупи делимично појнућене примерке дела, издавач може преостале примерке дела продати као хартију за прераду.

3) Уговор о приказивању и уговор о извођењу

Члан 73.

Уговором о приказивању, односно уговором о извођењу аутор дела уступа кориснику право јавног приказивања или извођења ауторског дела, а корисник се обавезује да то дело прикаже, односно изведе у одређеном року, на начин и под условима који су одређени уговором.

Члан 74.

Право приказивања, односно право извођења одређеног ауторског дела аутор може истовремено уступити већем броју корисника, ако се уговором није одржавао тог права.

Члан 75.

Уговор о приказивању, односно уговор о извођењу садржи нарочито: начин приказивања, односно начин извођења ауторског дела и подручје на коме се дело може користити.

Члан 76.

Ако аутор не преда кориснику дело (рукопис, партитуру и сл.) у уговореном року, или корисник дело не прикаже, односно не изведе у уговореном року, аутор, односно корисник може захтевати раскид уговора о приказивању, односно уговора о извођењу и тражити накнаду штете због неизвршења уговора.

Ако се уговор раскине кривицом корисника дела, аутор има право да задржи примљену накнаду, односно да тражи исплату уговорене накнаде.

Рукопис, партитура или други оригинал ауторског дела које је предмет уговора о приказивању, односно уговора о извођењу остаје својина аутора, ако уговором није друкчије одређено.

Члан 77.

Корисник уговора о приказивању, односно уговора о извођењу дужан је да аутору омогући увид у приказивање, односно извођење дела, да остави техничке услове приказивања, односно извођења дела који обезбеђују поштовање ауторских моралних права, као и да аутору или његовом заступнику доставља програм и повремено га обавештава о приходима од приказивања, односно извођења дела.

Односи аутора и организација удруженог рада за радио и телевизију као корисника ауторског дела, у смислу става 1. овог члана, регулишу се уговором.

4) Уговор о кинематографском делу

Члан 78.

Уговором о кинематографском делу сматрају се уговори аутора кинематографског дела (уговор о сценарију, уговор о филмској режији, уговор о филмској музici, уговор закључен са главним цртачем), као и уговор о појединим ауторским доприносима кинематографском делу.

Аутори кинематографског дела преносе уговором на производица права снимања, репродуковања, стављања у промет и јавног приказивања кинематографског дела.

Произвођач је дужан кинематографско дело да стави у промет и ауторе кинематографског дела да обавештава, на њихов захтев, о оствареном промету дела.

Уговорена накнада за снимање кинематографског дела не обухвата накнаду за репродуковање и јавно приказивање кинематографског дела.

Члан 79.

За време важења уговора о кинематографском делу, аутори кинематографског дела не могу права снимања, репродуковања, стављања у промет и јавног приказивања уступити трећем лицу, ако уговором није друкчије одређено.

Ако производица на кога су аутори пренели право снимања не сними дело у року од три године од дана закључивања уговора, аутори могу захтевати раскид уговора и тражити накнаду штете због неизвршења уговора, као и задржати примљену накнаду, односно тражити исплату уговорене накнаде.

5) Преношење наслеђивањем

Члан 80.

У погледу преношења ауторског права наслеђивањем важе одредбе републичких, односно покрајинских законова о наслеђивању, ако из овог закона не проистиче што друго.

6) Вршење ауторског права после смрти аутора

Члан 81.

По смрти аутора ауторско морално право може вршити и организација аутора којој је умрли аутор припадао, односно којој би припадао с обзиром на врсту дела, ако он није одредио друкчије.

По престанку имовинских права аутора, о заштити његових моралних права старају се организација аутора и академија наука и уметности.

Глава V

ТРАЈАЊЕ АУТОРСКОГ ПРАВА

Члан 82.

Ауторска имовинска права трају за живота аутора и педесет година по његовој смрти, ако одредбама овог закона за поједине врсте ауторског имовинског права није друкчије одређено.

Ако је носилац ауторског имовинског права, у смислу члана 20. овог закона, пралио лице, ауторско право престаје по истеку педесет година по објављивању дела.

Члан 83.

Ауторско имовинско право на кинематографско дело престаје по истеку педесет година по смрти аутора дела који је последњи умро.

Ауторско имовинско право на кинематографско дело које има карактер фотографског дела престаје по истеку двадесет пет година од дана кад је дело завршено.

Члан 84.

Ауторско имовинско право на фотографско дело, на дело произведено по сличном поступку и на дело примијењене уметности престаје по истеку двадесет пет година по објављивању дела.

Члан 85.

Ауторско имовинско право на анонимно ауторско дело и ауторско дело објављено под псеудонимом престаје по истеку педесет година, односно по истеку двадесет пет година ако су у питању дела из члана 83. став 2. и члана 84. овог закона — од објављивања тих дела.

Ако псеудоним не оставља никакву сумњу у погледу идентитета аутора, или ако аутор открије свој идентитет ауторско имовинско право траје онолико времена колико би трајало да је ауторско дело објављено под именом и презименом аутора.

Члан 86.

Трајање ауторског имовинског права које заједнички припада сарадницима ауторског дела, тече од смрти сарадника који је последњи умро.

Члан 87.

Ауторска морална права трају и по престанку трајања ауторских имовинских права.

Члан 88.

Рокови наведени у чл. 82. до 86. овог закона почину да теку од 1. јануара године која долази непосредно после године у којој је аутор умро, односно после објављивања дела.

Члан 89.

По престанку ауторских имовинских права за коришћење ауторског дела плаћа се посебан допринос, ако је то претвиђено републичким, односно покрајинским прописима.

Глава VI

ОСТВАРИВАЊЕ АУТОРСКОГ ПРАВА

Члан 90.

Аутор може своја ауторска права остваривати лично или преко заступника.

Члан 91.

Ауторска права, на основу пуномоћја аутора, могу остваривати на територији Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и организације аутора, као и организације удруженог рада ако је њихова делатност заштите ауторских права регистрована у складу са законом.

Организација аутора, као и организације удруженог рада, ако је њихова делатност заштите ауторских права регистрована у складу са законом, могу у иностранству остваривати ауторска права држављана Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Ауторска права која настају јавним извођењем књижевних и музичких несценских дела (мала права), организације аутора могу остваривати и без пуномоћја аутора.

Члан 92.

За заступање пред судовима и другим органима, организација аутора, односно организација удруженог рада из члана 91. овог закона мора имати посебно пуномоћје аутора чије је право предмет спора.

Члан 93.

За заступање пред судовима и другим органима ради остваривања ауторских права која настају јавним извођењем књижевних и музичких несценских дела (мала права), организацији аутора, односно организацији удруженог рада из члана 91. овог закона није потребно посебно пуномоћје аутора.

Спор из става 1. овог члана организација аутора, односно организација удруженог рада из члана 91. овог закона може покренuti и водити у своје име, али је дужна да о оствареним правима положи рачун аутору.

Члан 94.

Приређивачи културно-уметничких приредаба и други корисници ауторских дела дужни су да прибаве дозволу за извођење, односно за приказивање дела у случајевима у којима је она по одредбама овог закона потребна, као и да организацији аутора, односно организацији удруженог рада из члана 91. овог закона, без одлагања, а најдочије у року од 15 дана од дана извођења, односно приказивања, достављају програме изведенних, односно приказаних дела и да уплаћују ауторске накнаде за искоришћавање тих дела.

Надлежни општински орган забрањиће, на захтев аутора, организације аутора, односно организације удруженог рада из члана 91. овог закона, приредач, односно коришћење ауторског дела нема дозволу за извођење, односно приказивање дату од аутора, организације аутора, односно организације удруженог рада из члана 91. овог закона.

Глава VII

ЗАШТИТА АУТОРСКОГ ПРАВА

Члан 95.

Лице чије је ауторско имовинско право или ауторско морално право повређено може захтевати заштиту тог права и накнаду штете која му је повредом нанесена.

Члан 96.

На захтев лица чије је ауторско право повређено, суд може у пресуди наредити:

- 1) да се пресуда објави на трошак туженог;
- 2) да се туженом забрањује даља повреда ауторског права;
- 3) да се предмети којима је нанесена повреда ауторског права униште или преиначе.

Члан 97.

На захтев лица које учини вероватним да је његово ауторско право повређено, суд може и пре доношења пресуде наредити да се привремено одузму или искључе из промета предмети или да се забрани настављање започетих радова којима би се могла налети повреда ауторском праву.

Члан 98.

Ако лице које јавно искоришћава ауторско дело приликом тог искоришћавања не означи име и презиме аутора, аутор може од таквог лица да захтева одговарајућу накнаду на име имовинске штете и накнадно објављивање ауторовог имени и презимена, на погодан начин, као и да се том лицу забрани понављање такве повреде.

Члан 99.

Ауторско право не може бити предмет принудног извршења.

Предмет принудног извршења може бити имовински корист која потиче од ауторског дела.

Недовршена дела и необјављени рукописи не могу бити предмет принудног извршења.

Члан 100.

Ко под својим именом или под именом другог објави, прикаже, изведе или пренесе туђе ауторско дело, или дозволи да се то учини, казниће се за кривично дело затвором до три године.

Ко деформише, скрати или на други начин мења туђе ауторско дело, казниће се за кривично дело новчаном казном или затвором до једне године.

Ко деформише, скрати или на други начин мења туђе ауторско дело, казниће се за кривично дело новчаном казном или затвором до шест месеци.

Члан 101.

Ко без дозволе аутора или другог носиоца ауторског права, у случајевима у којима је таква дозвола по одредбама овог закона потребна, објави, преради, обради, препролукује, прикаже, изведе, пренесе, преведе или на други начин искористи ауторско дело заштићено овим законом, казниће се за кривично дело новчаном казном.

Ко у намери прибављања материјалне, односно имовинске користи стави у промет и примерке ауторског дела за које зна да су неовлашћено репродуктивни или умножени, или кој такве примерке јавно изложи или их пренесе путем радио-дифузије или на други начин, казниће се за кривично дело новчаном казном.

Члан 102.

Гоњење за кривична дела из чл. 100. и 101. овог закона предузима се по приватној тужби.

Члан 103.

За радње из чл. 100. и 101. овог закона организација удруженог рада или друго правно лице казниће се за прекршај новчаном казном до 300.000 динара.

За радњу из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном до 20.000 динара и

Одговорно лице у организацији удруженог рада или другом правном лицу.

Члан 104.

Организација удруженог рада или друго правно лице казниће се за прекршај новчаном казном до 20.000 динара ако као корисник ауторског дела не достави организацији аутора, односно организацији удруженог рада чија је делатност заштите ауторског права регистрована у складу са законом програм изведених, односно приказаних дела са тачним подацима, или ако у програму наведе нетачне податке о изведеном, односно приказаном делу (члан 94. став 1).

За радњу из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном до 10.000 динара и одговорно лице у организацији удруженог рада или другом правном лицу.

Члан 105.

За прекршај из члана 104. став 1. овог закона казниће се појединачно казном до 10.000 динара.

Глава VIII

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 106.

Док се не закључи самоуправни споразум у смислу члана 57. став 4. овог закона, о висини накнаде за поједине првсте извођења, односно саопштења јавности несценских музичких и несценских књижевних дела примењиваће се одредбе самоуправних општих аката организација аутора које се односе на утврђивање висине тих накнада.

Члан 107.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о ауторском праву („Службени лист СФРЈ“, бр. 30/68), осим одредаба чл. 94, 95, 96. и 104. које престају да важе даном ступања на снагу одговарајућих републичких, односно покрајинских прописа, а најдоцније једну годину од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 108.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

319.

На основу члана 50. Закона о девизном пословању и кредитним односима са иностранством („Службени лист СФРЈ“, бр. 18/77) и члана 39. став 2. Царинског закона („Службени лист СФРЈ“, бр. 10/76), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ КУРСЕВА СТРАНИХ ВАЛУТА ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ ОСНОВИЦЕ ЗА ОБРАЧУНАВАЊЕ ЦАРИНЕ И ДРУГИХ ДАЖБИНА, ЗА ОБРАЧУНАВАЊЕ ПОРЕСКИХ ОЛАКШИЦА ПРИ ИЗВОЗУ И ЗА ИСКАЗИВАЊЕ ПРАВА НА УВОЗ И ПЛАЋАЊЕ

1. За одређивање основице за обрачунавање царине и других дажбина, за обрачунавање poreских

олакшица при извозу и за исказивање права на увоз и плаћање, утврђују се следећи курсеви:

Врста валуте	Динара
1 САД долар (USA \$)	18,30
100 аустријских шилинга (Asch)	123,45
100 белгијских франака (Bfr)	57,35
100 данских круна (Dkr)	824,00
1 енглеска фунта (Lstg)	34,95
100 француских франака (FF)	385,80
100 холандских флорина (Hfl)	835,25
100 италијанских лира (Lit)	2,10
1 канадски долар (Can \$)	16,25
100 западногерманских марака (DM)	893,70
100 норвешких круна (Nkr)	840,80
100 швајцарских франака (Sfr)	928,80
100 шведских круна (Skr)	394,60
100 финских марака (Fmk)	437,20
100 јапанских јена (Yen)	7,85
100 шпанских песета (Pz)	22,85
1 кувајтски динар (Kuv. dinar)	65,50
1 ирачки динар (Ir. dinar)	62,15
1 аустралијски долар	20,80
100 драхми	47,30

2. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о утврђивању курсева страних валута за одређивање основице за обрачунавање царине и других дажбина, за обрачунавање poreских олакшица при извозу и за исказивање права на увоз и плаћање, као и за потребе статистике („Службени лист СФРЈ“, бр. 55/77), осим одредбе тачке 3. те одлуке.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

Е. п. бр. 215
8. априла 1978. године
Београд

Савезно извршно веће

Председник,
Мосолин Ђурајловић, с. р.

320.

На основу члана 49. став 1. Царинског закона („Службени лист СФРЈ“, бр. 10/76), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О КРИТЕРИЈУМИМА ЗА ПРОДУЖЕЊЕ ВАЖНОСТИ РЕШЕЊА О ЦАРИНСКОМ КОНТИНГЕНТУ ЗА УВОЗ СИРОВИНА, РЕПРОДУКЦИОНОГ МАТЕРИЈАЛА И ДЕЛОВА ЗА УГРАЂИВАЊЕ КОЈА СУ ДОНЕТА У 1977. ГОДИНИ, ДО 31. МАРТА 1978. ГОДИНЕ

1. У Одлуци о критеријумима за продужење важности решења о царинском контингенту за увоз сировина, репродукционог материјала и делова за уградњиване која су донета у 1977. години, до 31. марта 1978. године („Службени лист СФРЈ“, бр. 6/78),